

TRIBUNA ELECTORAL

Per què votar a EM-EU: Feina sí, promeses no

Estic convençut que la majoria de ciutadans i ciutadanes d'aquesta meravellosa illa deuen frissar perquè ja d'una vegada acabi la precampanya, la campanya i la postcampanya electoral.

Tots sabem en què es converteixen les campanyes: Promeses, promeses i promeses. Però he de reconèixer que la d'enguany està batent tots els rècords. Però clar, d'alguna manera han de justificar els grans partits el seu suposat interès pels problemes de Menorca. Partits que mai s'han preocupat ni per la defensa del territori ni per la mobilitat sostenible, es llencen ara, de manera degudament calculada, a cantar als quatre vents les seves meravelloses propostes. I no els hi cau la cara de vergonya de prometre un ANEI verd aquí, cinc escoles allà, una piscina a sa Sínia des Cuc, etc... Però, a més, com a bons coneixedors del joc estratègic electoral, i a ròssec d'alguns dels centenars d'assessors i alliberats dels que disposen, han après de les formes utilitzades pels grans hipermercats: Oferta del dia: Campo viejo crianza 4,75 3x2; Promesa del dia: tres camps de golf i de regal 2.000 amarraments (açò sí, de pagament).

No és la campanya de les propostes serioses i creïbles, sinó "mercadeig del vot", el mercat de les promeses. Prometre té un avantatge, ho reconec, és fàcil, queda bé i a més dóna la sensació que t'estimes el teu poble. Afortunadament, la gent del carrer, la gent senzilla, la que no es deixa seduir pels cants de sirena, dels mercaders sabran distingir als uns dels altres.

Des d'Esquerra de Menorca-Esquerra Unida, no portam grans promeses, sí propostes, idees, arguments, per arribar a aconseguir uns objectius, segurament més modestos, però també més agraïts. Si vostè esperava que els féssim alguna promesa, la promesa del dia d'avui, em sap greu, no ens voti, no congeniam.

Bromes apart, em perdonaran que avui no hagi parlat de les nostres propostes i idees per Maó i Menorca, però si no ho deia, rebentava.

MATEU LLABRÉS

coordinador insular d'Esquerra de Menorca-Esquerra Unida
candidat a l'Ajuntament de Maó

La lleialtat i el respecte del PSOE des Mercadal cap a EU-EM des Mercadal (Força i membre de l'Acord)

Ja fa dies que des de l'assemblea d'EM-EU des Mercadal pensàvem que s'havien d'explicar bé les coses, però des de l'Entesa, es va decidir optar pel silenci i les bones formes, i així es va fer (perquè malgrat que l'opció electoral sigui diferenciada, hem estat i som companys d'un ajuntament, i perquè entre els polítics, l'educació i la sinceritat hauria d'estar per davant de tot).

Però el darrer escrit d'en Xisco Ametller ha sobrepasat la nostra capacitat d'escolta i complaença, i ha arribat es moment d'explicar clara i senzillament a mercadalencs i fornellers, què ha passat, i quines van ser aquestes "negociacions tan llargues", que explica en Xisco.

Per començar, a sa nostra assemblea ens va doldre que tant des del PSM com del PSOE, s'optés per iniciar les converses a nivell insular a l'hora de planificar el projecte de s'Acord. Tot i així, ho vam acceptar. En Ramon, com a mínim, m'anava informant sempre de tot.

Entenem que els partits han de definir les línies de la política de les seves agrupacions, però no compartim que sigui allà on s'hagin de prendre les decisions locals.

Jo insistia que ens havíem de reunir a tres bandes per començar a discutir el projecte, definir la llista i el seu cap, el programa... És a dir, anar construint la continuïtat de l'Acord des d'aquí, per consens i entre tots, per què tots comptam, per "petits" que siguem. Perquè, els agradi o no, dintre de l'Acord, la força política que represent, EM-EU, sempre ha donat suport de diferents maneres, a aquest projecte d'esquerres.

Al desembre, uns dies abans que els secretaris generals del PSM i PSOE, firmessin el "famós document", en Ramon me'l va passar i el vaig compartir amb l'assemblea des Mercadal (perplexos tots pel contingut i les formes).

Davant la situació, teníem tres opcions: acceptar el document sense res, sortir de l'Acord (l'escrit ens "convidava" a fer-ho), o entendre aquell document com un pacte entre dos dels partits que formen part de l'Acord, i seure'ns d'una vegada tots els membres de l'Acord (amb la gent i les assemblees des Mercadal al darrere) per prendre les decisions entre tots.

Vam optar per la tercera. Des del nostre grup teníem molt clar que havíem d'apostar una altra vegada per l'opció conjunta en aquestes eleccions, però evidentment teníem els nostres principis i els vam defensar fins al final.

Vam fer reunions a dues bandes, i vam dir la nostra al PSM i al PSOE des Mercadal, respecte el contingut del document, i els vam deixar clar que trobàvem imprescindible definir ara, i no al cap de 2 anys, qui seria el substitut den Ramon, i

decidir-lo per consens. Vam demanar reiteradament reunir-nos tots, però va costar. Finalment es van produir dues úniques reunions, amb les quals no van ser capaços de trobar el consens entre les tres forces polítiques, que representem les esquerres des Mercadal i Fornells. Noltros no hem volgut cercar culpables, però que quedi clar que la fragmentació no ha estat per caprici de ningú, ni interès personal, ni afany de cadira d'en Ramon, com alguns han manifestat reiteradament. Simplement, tots teníem molt clar el projecte que volíem i que ens semblava millor pels nostres pobles i zones turístiques, i ningú va cedir, perquè tots defensàvem el que ens semblava més coherent.

Ara, alguns del PSOE des Mercadal van explicant que s'han sentit traïts (sobretot pel PSM, pel famós document firmat). Però jo, i el nostre grup i força que represent, ¿com ens vam sentir, veient que ens ignoraven completament, especialment per part del PSOE?

Noltros tampoc vam notar aquest compromís, lleialtat i respecte per part del PSOE des Mercadal. Sí, en canvi, i des d'un principi, vam sentir com el PSM, i concretament en Ramon, tenia clar que la nostra força formava part d'aquest projecte d'esquerres i ens va escoltar i entendre.

Alerta quan algú vol donar lliçons de coherència i ètica, primer de tot mira't a tu mateix, sinó les paraules perden tota la credibilitat.

I a més, sembla que des del PSOE des Mercadal, no tenen clar si pactaran amb l'Entesa, perquè no confien en la paraula d'alguns que vam firmar un document i no el vam complir, (jo puntualitz, en el paper es demanava el consens de tots d'aquí 2 anys, i noltros volíem el consens ara i no va ser possible). I ja està. Així de senzill.

Per a noltros la mateixa poca credibilitat i confiança a l'hora de pactar ens la donen ells, per la manera com s'han fet les coses aquesta vegada.

Tot i així, hem defensat des del primer dia, que deixarem estesa la mà als companys del PSOE, i segons els resultats del 27-M, poder tornar a tenir un govern d'esquerres as Mercadal i Fornells.

ROSA PALLISER RIUDAVETS

representant Assemblea EM-EU més independents des Mercadal, i membre de l'Entesa

¿Qué le ha pasado al PSOE?

Después de la caída del franquismo y durante los primeros tiempos de la democracia, a finales de los setenta, el PSOE representó para un gran número de españoles el icono del cambio que necesitaba España en aquellos años. Los que ya tengan cierta edad recordarán la ilusión que, a nivel nacional, despertó el triunfo del primer Felipe González por lo que significaba de ruptura con el pasado y por la apuesta de futuro que ofrecía.

Los largos años de gobierno del PSOE empezaron a torcerse al aparecer los primeros casos de corrupción y a acabarse cuando surgió el tenebroso asunto de los GAL. Fue a partir de entonces cuando el PSOE perdió el carisma que le había caracterizado durante aquellos primeros años de la restauración democrática española.

Perdió la mayoría absoluta, perdieron las siguientes elecciones y llegaron los dos gobiernos del PP. Después vino el trágico y decisivo 11-M y un ajustado e inesperado triunfo de un inexperto Rodríguez Zapatero condujo al PSOE, por decisión propia de su presidente, hacia los brazos insaciables de los nacionalistas.

Elegir aliarse con radicales para gobernar a toda costa asumiendo postulados alejados del clásico internacionalismo socialismo y cediendo sin fin ante las exigencias nacionalistas ha soliviantado a muchos votantes usuales del PSOE.

Lo mismo ha ocurrido, a nivel local, en Mahón. Durante años nuestro Ayuntamiento fue conducido por un profesional competente como era Borja Carreras. Después, lamentablemente, el Ayuntamiento mahonés cayó en manos de un populista sin formación que ha hecho del equino y del órgano sus señas de identidad para conquistarse al ciudadano.

A la falta de competencia demostrada, y ante su necesidad vital por mantenerse en el poder, el actual Alcalde ha añadido la sumisión total ante los radicales catalanistas del PSM que le han permitido seguir manteniendo la vara de Alcalde. Las consecuencias han sido que, en estos últimos cuatro años, Mahón aparte de haber perdido españolidad a causa de las decisiones impuestas por los catalanistas y aceptadas por Arturo Bagur, ha sufrido un retroceso palpable a todos los niveles.

A nivel ideológico también se han tomado medidas incomprensibles en personas llamadas de izquierda. En los últimos meses el propio Ayuntamiento ha especulado con solares de su propiedad (Cuartel de Santiago) vendiéndolos en subasta al mejor postor en lugar de constituirse en promotor y ayudar a poner viviendas sociales a disposición de los más necesitados. También estos años hemos asistido a una subida terrible del IBI que no ha tenido ningún miramiento para los pobres jubilados a los que, con unos ingresos de 300 euros al mes, se les fuerza a pagar un impuesto anual de esa misma cantidad. No podemos olvidar mencionar la subvención de 100 millones de pesetas (dinero público) a un campo de fútbol de propiedad particular, el favorecer promociones a cambio de maquillajes sociales, la marginación del idioma castellano, etc.

Creemos que es ya hora de que se produzca un nuevo equilibrio de fuerzas en Mahón para poder superar el estancamiento actual y conseguir una regeneración democrática. Si nos dais apoyo no os defraudaremos.

CIUDADANOS DE MENORCA